

защото тогава се проявяватъ. За обяснение на своята мисълъ, ще ви разкажа слѣдния примѣръ: Въ една гора живѣлъ единъ отшелникъ цѣли 20 год. и билъ извѣстенъ съ своя чистъ и благочестивъ животъ. Дяволътъ намислилъ различни начини, за да го изкуси, но не успѣлъ. Най-послѣ той рѣшилъ да влѣзе въ стомната му и тамъ да остане, докато отшелникътъ го изпие. Отшелникътъ, обаче, го затворилъ тамъ, прѣкръстилъ стомната и го оставилъ затворенъ въ нея. Като се изминали 10 год., той си казва: „Чакай да измия стомната и да си служа съ нея“. Отишълъ на изворчето, излѣлъ водата и си налѣлъ чиста вода. Като излѣлъ водата заблѣзвалъ въ извора едно много красиво дѣтенце. Отшелникътъ взелъ това дѣтенце и го отгледалъ грижливо. Расло дѣтенцето и станало такова интелигентно, че поразявало всички съ своя умъ и знание. Единъ день дѣтето казва на пастрюка си: „Ще ти дамъ да управлявашъ голѣмо царство. а не въ гората да живѣешъ. Свѣтътъ има нужда отъ тебе, ще те науча какъ да живѣешъ и ще те направя царски зеть“. Бащата се съгласилъ и неговиятъ синъ го завелъ въ друго царство, дѣто го сгодилъ. Не се минало много врѣме, синътъ открадналъ всичкитѣ скъпоцѣнности на царя и отишълъ да му съобщи, че зетьтъ е крадецътъ. Царътъ издалъ заповѣдь да се улови зетьтъ и да се накаже съ обѣсване. Синътъ на отшелника отива при него и му казва, че срѣщу него има голѣми улики, затова да се пази. Отшелникътъ не можалъ да се упаци и трѣбвало да го обѣсятъ. Когато го качили на вѣжето, синътъ му се доближилъ до него и му казалъ тихичко: „Погледни далечъ въ пространството и вижъ, какво ще ти се яви, Виждашъ ли нѣщо?“ — „Да, виждамъ три магарета“. „Друго не виждашъ ли?“ — „Виждамъ че сж натоварени“. „Какво носятъ?“ — „Тѣ сж натоварени съ царвули“. Тогава синътъ му отговорилъ: „Това сж царвулитѣ, които скжсахъ, докато те кача на вѣжето“. Така е и съ васъ: дойде ви нѣкоя мисълъ, тя ви се вижда идеална и вие започвате да работите за нейното осжществяване. Но осжществите ли я, закачватъ ви на вѣжето. Ето защо, ние трѣбва да изпълняваме божественитѣ закони, които градятъ нашето благо и благо то на всички около насъ. Животътъ е създаденъ така, че всѣко добро, всѣка наша